

сьогодення. Будь-який мистецький твір є матеріальним та має свою речевість, але саме *aletheia* (гр. «істина») становить неприхованість та справжнє навантаження суцього, що відкривається нам за допомогою мистецького твору. Як для філософа, що здійснив свій вклад у герменевтику, важливим для Гайдегера є символічний характер шедевра, який дає змогу відчитувати поняття, пов'язані з істиною, в символічній та алегоричній формі. «Художній витвір все-відкрито сповіщає про нього, він є одкровення іншого: він є алегорія» (Heidegger, 1976).

Отже, протягом історії мистецтва було зроблено значну кількість спроб підсумувати сенс прихованого в художньому творі, що відображено в смислового значенні категорій “*aletheia*” та «культова цінність» як сутності твору, своєрідної платонівської ідеї та “*рунстун*” – як близького та особистісного переживання, закодованого у творі.

Бібліографія:

- Беньямін, В. (2002). Мистецький твір у добу своєї технічної відтворюваності (Ю. Рибальчук, Н. Лозинська, Пер.). У В. Беньямін, *Вибране* (сс. 53–97). Літопис.
- Barthes, R. (1993). *Camera Lucida: Reflections on Photography*. Vintage.
- Heidegger, M. (1976). *The Origin of the Work of Art* (A. Hofstadter, Trans.). University of Waterloo.
- de Saint-Exupéry, A. (2003). *Le Petit Prince*. <https://gutenberg.net.au/ebooks03/0300771h.html#ppchap2>

Thomas Carlyle on intellectual resistance to the Everlasting No

Данило Слюсаревський

Національний університет «Киево-Могилянська академія»

Thomas Carlyle in Sartor Resartus defines the most radical crisis of human life as the moment of denial of the Everlasting

No as the first consciously free action, where the Me, realising its freedom, “stands up, in native God-created majesty”, finding a fixed centre for further Conversion. The encounter with the Everlasting No occurs due to external circumstances and the spiritual-intellectual search (Carlyle, 1896, pp. 133-135).

This Baphometric Fire-baptism reveals life as warfare against the modern world’s moral desert of selfishness, warfare with no promise of victory at the end, but blessed by the Author of the World. Warfare is obligatory for every human being created by God in the world after Christ’s *Ecce Homo* era establishment. Warfare is a way to obtain not Happiness but Blessedness through the love of God to establish the Everlasting Yea, going into Eternity without being swallowed up by the waves of Time (Ibid, p. 157). The only way to wage this warfare is to work and produce eternal products of genuine labour. The genuine labour of the Craftsman, for the sake of daily bread, conquering the Earth for man, and the genuine labour of the Thinker, conquering Heaven, producing the “bread of Life” (Ibid, p. 182).

The Thinker’s labour, approaching Heaven, primarily returns others to Reality. This exploration and correction is accomplished in eternal crisis. Since human life is short, this labour is a “post of danger” where failure leads to death as eternal oblivion. Such labour will be a test of oneself against Nature, the forces of the Everlasting No and human ignorance for the sake of Humanity and the affirmation of God’s Justice and plan (Carlyle, 1897, p. 271).

Everyday life becomes an area of constant compulsory struggle for affirming the Everlasting Yea. The approach of Heaven must remain a hero-defining marker; it cannot be imputed to every man since such a duty for everyone at once would leave no space for the Hero’s labour. Since heroic labour is the driver of history and the cause of the change of epochs in Carlyle’s system, defining everyone as heroes would mean the end of time. The transfer of things from the realm of shadows into Visibility, not only through intellectual but also through social constructing activity (Oliver Cromwell, William Pitt) becomes an important addition to the universal compulsory warfare against the Everlasting No. The Hero realises cycles of the eternal meta-

morphoses of society, accelerating the realisation of God's plan in full (Malin, 1961, p. 161).

Thomas Carlyle declared human life to be a constant crisis and a constant warfare with the Everlasting No. Heroes make the most significant contribution to it, bringing Heaven closer and making the course of history possible. In revealing the Author of the World plan, the approach of Heaven increasingly becomes the Thinker's task. With further practical application, intellectual research becomes the primary practice of resistance to the Everlasting No.

References:

- Carlyle, T. (1896). *The Works Of Thomas Carlyle In Thirty Volumes* (Vol. 1, Sartor Resartus). Charles Scribner's Sons.
- Carlyle, T. (1897). *The Works Of Thomas Carlyle In Thirty Volumes* (Vol. 10, Past and Present). Charles Scribner's Sons.
- Malin, J. (1961). Carlyle's philosophy of clothes and Swedenborg's. *Scandinavian Studies*, 33(3), 155-168.

Кінематограф буденності: філософський вимір повсякденного досвіду

Андрій Стахів

Національний університет «Києво-Могилянська академія»

Буденність людського існування не так давно стала предметом філософських рефлексій. Протягом ХХ ст. екзистенціалісти, феноменологи, структуралісти, постмодерністи зверталися до теми повсякденного досвіду та існування у своїх творах. Паралельно з філософами, щоденний досвід людини досліджували кінематографісти наявним інструментарієм – образом у рухомих зображеннях. Мислителі створювали теоретичні засади осмислення, а наочна демонстрація сконструйованих ними модусів екзистенції стала можлива завдяки кіно. За допомогою тривалих кадрів,